

ע"פ 723/19 - משה שיינברג נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 723/19

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ד' מינץ

המערער: משה שיינברג

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-
יפו מיום 16.12.2018 בת"פ 18-01-49632-01 שניתן על
ידי כבוד השופט ב' שגיא

תאריך הישיבה: י' בניסן התשע"ט (15.04.2019)

בשם המערער: עו"ד גיא פרידמן

בשם המשיבה: עו"ד הדר פרנקל

בשם שירות המבחן: עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

מונח לפנינו ערעור על חומרת עונש מאסר בפועל בן 52 חודשים, הכולל הפעלה במצטבר של שישה חודשי מאסר בפועל מתוך מאסר מותנה בן עשרה חודשים. במסגרת הסדר טיעון לעניין הכרעת הדין הורשע המערער בשלושה אישומים. הראשון, מתן אמצעים לביצוע פשע. השני, קשירת קשר לביצוע פשע (הצתה). השלישי - נסיון להרוס נכס בחומר נפיץ, ייצור נשק שלא כדין, החזקת נשק שלא כדין, נשיאת נשק שלא כדין, איומים ושינוי זהות של רכב. בפסק דינו הגיע בית המשפט המחוזי למסקנה כי ראוי להטיל על המערער עונש מאסר בפועל בן 46 חודשים ללא קשר לעונש המאסר המותנה, כאשר מתוכם 4 חודשים הוטלו בגין שני האישומים הראשונים, ומאסר בפועל של 42 חודשים הוטל בגין האישום השלישי.

2. נוכח חלוקה זו, נתאר בתמצית את עובדות האישום השלישי. המערער היה מעוניין לאיים על אדם, ולשם כך הכין מטען חבלה מאולתר, זייף מספר לוחית רישוי של אופנוע, והצמיד את המטען לתחתיתו של כלי רכב. לאחר שהתרחק מהמקום הפעיל את המטען. המטען הופעל במובן זה שחומר הנפץ שבו הוצת, אך בשל כשל טכני המטען לא התפוצץ והרכב לא ניזוק. הפעלת המטען בוצעה תוך אדישות להימצאותם של בני אדם בתוך הרכב או בסמוך לו בעת ההפעלה.

הסנגור הדגיש כי העונש חמור יתר על המידה, מן הטעם שהמערער הורשע בסעיף 456 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 העוסק בכוונה לגרום נזק לנכס, כאשר כתב האישום מתייחס למטען אשר בכוחו להזיק לאדם.

3. המעשה חמור. צודק הסנגור כי יש להתאים את העונש להוראות החיקוק ולעובדות המפורטות, אך גם לפי אמת מידה זו אין לומר כי העונש חמור יתר על המידה. יש לזכור כי העונש המרבי בגין ביצוע העבירה בה הורשע המערער הוא 15 שנות מאסר, והכוונה לפגוע ברכב המצוי ברחובה של עיר דורשת הרתעה כללית. העובדה המצערת שבשנים האחרונות התופעה של הנחת מטען חבלה מתחת לכלי רכב כדי לפוצצו מוכרת היא - אינה גורעת מחומרת המעשה ומהצורך להילחם בו. אשר להרתעה הפרטית, יצוין כי המערער שוחרר מעונש מאסר בפועל כשנתיים לפני המועד הרלוונטי, זאת בגין השתתפות באירוע של אלימות חמורה, שכלל תקיפה בצוותא של אדם, תוך שימוש בשוקר, סכין ואקדח.

4. העונש אינו מקים עילה להתערבות על פי דין. הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ג בניסן התשע"ט (18.4.2019).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט